

Fotograf David Brusnjak: Fotografija je rdeča nit mojega življenja

Petra Draškovič

David Brusnjak, mojster fotografije iz Celja in nosilec častnega naslova EFIAP – excellence/odličnik, ki ga podeljuje Mednarodna zveza za fotografsko umetnost (Fédération internationale de l'art photographique), je bil v preteklem letu tudi član komisije fotografskega natečaja, ki ga organizira Prirodoslovno društvo Slovenije. Tokrat ga bomo spoznali z nekoliko drugega zornega kota, predvsem skozi njegove fotografije in njihovo dožemanje.

S fotografijo se ukvarja že od rane mladosti. Fotografski aparat je njegov zvesti spremljevalec na skoraj vseh poteh, tako doma in v tujini. Kot pravi sam, se je v resnega fotografa »preobrazil« šele z vztrajnim delom in izobraževanjem pri priznanih mojstrih fotografije. Kot prelomnice, ki so ga izoblikovale, našteje svoja fotografska druženja v Pragi, Washingtonu, New Yorku in članstvo v Društvu fotografov SVIT iz Celja.

Pomladna prebujanja. Foto: David Brusnjak.

Velik del življenja je posvetil raziskovanju narave in ljudi, v zadnjih letih pa se opriema tudi fotografiranja neponovljivih dogodkov, portretov in aktov. Za svoje fotografije je prejel vrsto domačih in tujih priznanj, svoja dela pa predstavlja na številnih razstavah ali v raznih publikacijah.

Čeprav se Brusnjakova fotografija dotika zelo širokega spektra tematik in išče svojo izraz v mnogih zvrsteh, je čutiti, da v fotografijah izraža to, kar čuti. In kot pove sam, je najbolj zadovoljen, če ljudje sami najdejo sporočilno vrednost v njegovih fotografijah. Mojstrsko dovršene fotografije, tako kompozicijsko kot tudi barvno, postavlja v določene vsebinske okvire, zgodbe, ustvarja cikle in se poigrava s tematskimi sklopi. Pri ustvarjanju podob narave vestno in zelo senzibilno upošteva barvno sestavino ter poseben poudarek namenja zornemu kotu, medtem ko je v črno-beli fotografiji pozoren predvsem na izraz, vsebino, sporočilnost, zgodbo. Pri vsem tem pa ne sme zanemariti lastnega vzgiba in v vsako fotografijo vdihniti sebe ter ji tako vtisniti avtorsko prepoznavnost.

Notranja energija, strast, sentimentalnost in izobraževanje so ga vodili v osebno vizualno izpoved, ki vibrira iz njegovih fotografij. Z

Osamelci. Foto: David Brusnjak.

Sanjati v barvah.

Foto: David Brusnjak.

mešanjem svetlobe, kompozicije in perspektive izpoveduje in da misliti o vrednotah narave, čustev in strasti, tudi v fotografijah, s katerimi se predstavlja v *Proteusu*.

Likovni kritik Boris Gorupič je o njem zapisal, da povezuje fotografsko preteklost z našim časom, išče pa tudi različne vsebine, s katerimi oblikuje svoje serije: »Zato

ga poznamo kot krajinarja, fotografa idiličnih pejsažev kakor tudi figuralika v različnih variacijah. S takšnim razponom lahko avtor le pridobi na izkušnjah in mogoče čez čas celo ugotovi, da je njegov način fotografiranja pravzaprav precej podoben, pa čeprav ima pred objektom vedno kaj novega.«

Čeprav se Brusnjak v svojem opusu dotika različnih zvrsti, od popotniške, gorske, bližinske fotografije in tiste iz zraka ter krajinarske (naravoslovne) fotografije, se vse dopolnjujejo v navidezno ali bolj podzavestno povezavo. Predvsem v smislu notranjega videnja in čutenja različnih podob v harmoniji ustvarjanja fotografij. »Pogosto se dogodi, da padem v posamezno zvrst fotografije tako, da se mi prikaže podoba, ki je bila kar nekaj časa v glavi. Še večkrat pa fotografija najde mene,« pove mojster fotografije.

Vsekakor najdražja, najbolj ljuba in dragocena fotografija z naravoslovno tematiko pa mu je tista, kjer začuti podobo življenja v neponovljivem trenutku, prepletenim s pridihom neverjetne, a mogoče zgodbe.

David, še čim več takšnih ujetih zgodb življenja ti želimo. In dobro luč.

Skuštrana jesenska. Foto: David Brusnjak.

Pomladna prebujanja. Družina. Foto: David Brusnjak.